ఆప్యాయత

రచన :
శ్రీమతి ఆర్. వసంత.

మానవ జీవితం ఎంతో గొప్పదైనది. జంతువులకన్న చాలా బాధ్యతలు వుంటాయి. పుట్టినప్పటి నుండి ప్రాణం పోయ్యేవరకు ఏదో ఒకటి బాధ్యత ప్రేమ అనురాగం, ఆప్యాయత వుంటూనే వుంటుంది. బాగుగా చదువు కోవాలని మంచి ఉద్యోగం సంపాదించుకోవాలని యింటియందు భార్యాపిల్లలతో సంతోషంగా గడపాలనే, బాధ్యతలతో కూడివుంటుంది.

రవికి పెండ్లిఅయ్యి యిద్దరుపిల్లలు. రాధ, సుజాత. భార్య పేరు లక్ష్మి. రాధకు 8 సం॥లు వయస్సు, సుజాతకు 4 సం॥లు. ప్రతిరోజు ఆఫీసులో పనులమీద, పనులచే బాధ్యతలు ఎక్కువై వూపిరి సలపకుండా వుండిపోవడం వలన; లక్ష్మి యింటిపనులు చూసుకుంటూ, అతని పని కొంతవరకు తగ్గించింది. రవి యింటిసామాన్లుఅంతా బియ్యం, పప్పు, అటువంటిది తెచ్చేవాడుకాదు అంతా లక్ష్మియే చూసుకుంటూ వచ్చేది.

ఆరోజు ఆఫీసులో ఎక్కువ పనులు వుండబట్టి సాయంత్రం 6-30 గం॥కు యింటికి చేరుకున్నాడు రవి. యింటిలో లక్ష్మిలేదు; ప్రక్కవీధిలో పేరంటానికని వెళ్ళింది. రాధ పుస్తకంలో హోమ్‌వర్కు చేస్తూవుంది. సుజాత బొమ్మలతో ఆడుకుంటూ వుంది. రవి ముఖం, కాళ్ళుచేతులుకడుక్కొని కుర్చీలో కూర్చొనేసరికి రాధ ఫ్లాస్కులోని కాఫీ గ్లాసులోపోసి తీసుకొనివచ్చి యిస్తూ—

"నాన్న! అమ్మ రావటానికి ఆలస్యం అయితే మిమ్మల్ని, సుజా, నన్ను అన్నం తినమని చెప్పింది. అన్నది.

"సరే" అని కాఫీత్రాగి కాలీగ్లాసు అందించాడు. చీకటిపడే [illegible] యింటిహాలులో దీపాలు వెలిగించింది. రాధ. ఆరోజు వచ్చిన పత్రికలు చూస్తూవుండిపోయాడు రవి, ఇలాగ పత్రిక చూస్తూ ఎంతసేపు వుండిపోయాడో తెలియదు.

రాధప్రక్కన చిన్నచిన్న బొమ్మలతో ఆడుకుంటూ వుండే సుజాత గట్టిగా ఏడ్వడం మొదలుపెట్టింది. కొందరు పిల్లలు ఏడ్పు మొదలుపెడితే సామాన్యముగా నిలుపరు, అలాగే సుజాత సంగతి. ఎప్పుడు నిలుపుతుందో ఆ భగవంతునికే తెలియాలి.

మానవునికి వయసు అయ్యేకొద్ది ఓపిక అనేది తరిగి పోతుంది. అలాగే రవి పరిస్థితి కూడ. 7-30 గంటలు కావస్తుంది. ఇంకా భార్యలక్ష్మి యింటికి రాలేదు. సుజాత ఏడుపు మొదలెట్టి చాలాసేపు అయింది.

విసుగ్గా పత్రిక చూడ్డంఆపి ఎందుకమ్మా ఏడుస్తున్నావు. అమ్మవస్తుందిగా ఏడవకు అని చెప్పాడు. కాని ఏడుపు నిలుపలేదు.

రాధను చూచి "రాధ! చెల్లి ఎందుకమ్మా ఏడుస్తుంది. నీవేమైనా దాని బొమ్మలు తీసుకున్నావా?" అని కోపంతో అడిగాను.

రాధ నోట్సు వ్రాయడం నిలిపి బెదురుతూ "లేదు నాన్న". అన్నది.

ఒకప్రక్క కోపం మరోప్రక్క విసుగు రవిని క్రుంగదీసింది. నయాన్నో, భయాన్నో చెప్పిచూశాడు, కాని సుజాత ఏడుపు మానలేదు. అతని సహనం నశించింది.

"ఏడుపు నిలుపుతావా లేదా?" అని వీపుమీద నాలుగు దెబ్బలు వేశాడు. కాని నిలుపకుండా మరి ఎక్కువ గొంతుతో ఏడ్వసాగింది. ఇక వుండలేక పోయాడు. కోపంతో మరల రెండుదెబ్బలు వేశాడు. అంతే ఆ చిన్నారి మనసు ఏడుపు మధ్యలో నిలిపి.

"నేనూ కొడతా!" అని రవిని చిన్నచేతులతో కొట్టింది. ఎన్నడూలేనిది అలామాట్లాడింది అంటే ఎంత బాధగావుండి వుంటుందో ఆలోచించ గలగాడు. సుజాతను చూస్తూ అలాగే రెండుసెకండ్లు వుండిపోయాడు.

ఇంతలో భార్యలక్ష్మి రావడంతో సుజాత "అమ్మా! నాన్న కొట్టారు అని వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూ రిపోర్టు చేసింది." రవి కోపంతో ఏమిటిలక్ష్మి పేరంటానికి వెళితే త్వరగా రారాదు. ఈ రాక్షసితో వేగలేక చస్తున్నాను. నేను వచ్చినప్పటి నుండి ఇది ఏడుపు నిలుపమంటే నిలుపదు. నాలుగు దెబ్బలు వడ్డించాను. అందుకు అది "నేను కొడతా!" అంటుంది. అన్నాడు.

లక్ష్మి సుజాతను బుజ్జగిస్తూ "ఏమండి పిల్లల్ని ఎలా

ఉంచుకోవాలో తెలియదండి మీకు. ఊరుకో సుజా నాన్నను నేను కొడతాలే ఏంకావాలమ్మా. నేను యిస్తానుగా" అని సముదాయించింది.

సుజాత ఏడుస్తూ "అమ్మా! ఆకలిగా వుంది. నాన్న అన్నం పెట్టలేదు" అన్నది. లక్ష్మికి దాని చూస్తూవుంటే చాలా బాధగా వుండినది. "ఏమండి సుజాతకు ఉదయం వొళ్ళువేడిగా వుంటే జావకాచి యిచ్చాను. ఎందుకైనా మంచిదని అన్నం పెట్టలేదు. ఒక పూట అన్నపెట్టకపోతే జ్వరం తగ్గుతుందని అలాచేశాను. అమ్మాయికి అన్నం పెట్టలేదా?" అన్నది. రవి "లేదని" తలవూపాడు.

"రాధ! నాన్నవస్తే మీరు యిద్దరు, నాన్న, అన్నం తినవని చెప్పానే చెప్పలేదా?" అన్నది. రాధ "కాగా-నేను చెప్పానమ్మా! కాని నాన్న పత్రికలు చదువుతూ వుండిపోయారు" అన్నది.

"మీ నాన్నగారికి కోపం ఆవేశం ఎక్కువ. రాత్రి 8 గంటలు కావస్తుంది పిల్లలకు అన్నంపెట్టాలనే చింతే వుండదు. రండమ్మా అన్నం పెడతాను" అని రాధ, సుజాతను వంటగదిలో తీసుకెళ్ళి అన్నంపెట్టింది. వాళ్ళు అన్నం తింటూ వుండిపోయారు.

కుర్చీలో కూర్చొనివున్న రవి దగ్గరకువచ్చి "ఏమండి! ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు" అని భుజంపట్టి కదిలించింది లక్ష్మి.

"హు" అంటూ "ఏమిలేదు లక్ష్మీ" అని మామూలుగావుండి పోయాడు రవి. "[illegible] మీరుకూడా భోజనం చేద్దురు" అన్నది లక్ష్మి.

"లక్ష్మీ! జీవితం [illegible] ఎంత విచిత్రంగా వుంది. ఎంతకష్టపడి వుద్యోగం [illegible], అక్కడ మాత్రం ఎంతో ఓపిగ్గా, భయంతో తనపనులు నిర్వహిస్తూ వుంటాడు. అదే తనయింటియందు పిల్లలు దగ్గర ఆ ఓపిక సహనం నశించిపోతుంది, నాకు పిల్లలంటేనే ఎక్కువ ప్రేమ. అటువంటి నాకన్న బిడ్డలమీద ఎంత ప్రాణం వుంచానో నీకు బాగా తెలుసు అటువంటిది ఈరోజు నాచేతులతో............" అని అంటూ చెప్పలేక పోయాడు రవి,

"ఎందుకండి బాధ పడతారు మీ మనసు నాకు బాగా తెలుసు" అని అంటూ వుండడగా "అది కాదు లక్ష్మీ! సుజాతను కొడుతూవుంటే నేను కొడతా! అని అన్నది." దాని మనసు ఎంత బాధ పడివుంటే అలా అంటుంది. ఏదైనా కావాలంటే చెప్పొచ్చుగదా!...అన్నాడు రవి.

"అందుకా మీరు బాధ పడేది. ఈమధ్య మన యింటిలో జరిగిన సంగతి మీకు తెలియదు. ఎప్పుడూ ఏడుస్తూ వుంటే ఇలాగే మన సుజాను రెండు దెబ్బలువేశాను.

LPC

ఎల్. పి. సి. మోనోబ్లాకు రెండు స్టేజి డీప్ వెల్

- జెట్ పంపులు -

రెండుస్టేజి పంపులు ఎక్కువగా అతిప్రెషర్‌లో సాధారణ జెట్ పంపులకన్నా నీళ్ళ నందించును.

ఎంత లోతైన బావినుంచి అయినా సరే మా మోనోబ్లాకు జెట్ పంపు సెట్టులు అతిసులువుగా మీకు నీళ్ళు అందించును.

½ H.P. నుంచి 5 H.P. వరకు దొరకును.

__________ : వివరములకు : __________

Grams: "NAIDUBROS" Phone: Office: 22409 Works: 22757

THE EL-P-EM INDUSTRIALS

393, Mettupalayam Road (P.B. No. 1053) COIMBATORE-641002

ఆ లేతమనసు ఆదెబ్బలను తట్టుకోనలేక నన్నుకూడా "నేను కొడతా!" అన్నది. దానికి దెబ్బలను తట్టుకోన లేకపోతే అలా అంటుంది." అన్నది లక్ష్మి.

ఇంతలో రాధ సుజాత అన్నంతిని వచ్చారు. లక్ష్మి "రాధ కట్టలు, అన్ని కడిగి శుభ్రం చేశావా?" అనగా "చేశానంటూ", తలవూపింది. "రండి పడక వేస్తాను" అని యిద్దరిని బెడ్ రూముకు తీసుక వెళ్ళింది లక్ష్మి.

రాధ, సుజాతకు పడకవేసి కాసేపు తర్వాత రవి దగ్గరకు వచ్చింది లక్ష్మి. రవి ఎందుకో మానసికంగా ఆ రోజు బాధ పడుతూ వుండి పోయాడు.

లక్ష్మి వస్తూ పిల్లల పెంపకంలో ప్రతిఒక్కరు ముఖ్యంగా గమనించే విషయాలు చాలావుంటాయండి. మీరు ఎల్లప్పుడు ఆఫీసులచుట్టూ తిరిగేవారు కాబట్టి వాళ్ళగురించి అంతగా తెలియవు. మన రాధ, సుజాతలు ఒక విధమైన మన స్తత్వంగల లేత హృదయాలు. వారి మనసులో ఏవిషయం దాగివుందో నిదానంగా గ్రహించి అప్రకారం, నడచుకోవాలండి. నేను ఎల్లప్పుడు యింటిలోనే వుండబట్టి వాళ్ళకు ఏదిఏది కావాలో ఏది తింటారో బాగుగా తెలుసు. నాలాగే కాదండి, ప్రతి గృహిణికి పిల్లల విషయంలోను వారి పెంపకాన్ని గురించి ఎక్కువ శ్రద్ధ తీసుకొని వాళ్ళ బాగోగులు చూస్తూ వుడడం మంచిది అని చాలా వరకు చెప్పసాగింది.

రవి "ఏమిటో లక్ష్మి భగవంతుడు యిలాగ సంసారాన్ని ప్రసాదించి ప్రతిభార్యా భర్తలకు పిల్లలను ఇచ్చి ప్రతిఒక్క హృదయంలో దయ కరుణ, ప్రేమ అనురాగం ఆప్యాయత అనేవి వుంచాడు. ఎన్నడూలేనిది యీరోజు నా పిల్లల్ని..." అని చెప్పలేక బోరున ఏడ్చాడు.

"ఎందుకండి అంతగా బాధ పడిపోతారు తండ్రిగా మీకు అంతటి స్వాతంత్రంలేదా. కొట్టేచేతులే ఆప్యాయతగా చేరదీస్తుంది. ప్రతిచిన్నవిషయానికి యిట్టే బాధ పడిపోతారు. రండి భోజనం చేస్తురుగాని" అని రవి చెయ్యిపట్టుకొని లాక్కొని వెళ్ళింది లక్ష్మి.

రవి అన్నం తిన్న తర్వాత పడకగదిలోనికి వెళ్ళాడు. లక్ష్మి పాత్రలుఅన్ని తోమి వంటగదిని నీళ్ళతో కడిగి శుభ్రంచేసి ముగ్గులేసి అరగంటలో పనులన్ని పూర్తిచేసుకొని పడుకోడానికి బెడ్ రూలోనికి వెళ్ళింది.

లక్ష్మి అక్కడ నిద్రపోతున్న సుజాతను ఆప్యాయంగా కౌగిలించుకొని రవి నిద్రపడంచూచి సంతోషంతో పొంగిపోయింది. తాను మరోచోట రాధ ప్రక్కన పడుకొని "భగవంతుడా! మా వారికి పిల్లల మీద వుండే ఈ ఆప్యాయత ఎల్లప్పుడు వుండే విధంగా అనుగ్రహించు" అని ప్రార్థిస్తూ నిద్రపోసాగింది.

★

★

అన్నపూర్ణా స్టూడియోస్
&
జగపతి ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ వారి
"రామకృష్ణులు"
స్కోప్ కలర్ చిత్రంలో
జయప్రధ, ఎ. ఎన్. ఆర్,
జయసుధ, ఎన్. టి. ఆర్.

★